

Emlékest Kecskeméten

Az OMBKE Fémkohászati Szakosztály Kecskeméti Helyi Szervezetének és az OEE Kecskeméti Helyi Csoportjának közös szervezésében 19. alkalommal gyűlt össze a tagság a KEFAG Zrt. által üzemeltetett Juniperus Hotel nagytértermében a szakmák védőszentjeiről történő megemlékezésre.

Az 1998-ban hagyományteremtési szándékkal elkezdett rendezvényen ez évben is 40 feletti létszámban vettek részt a helyi bányászati, kohászati és erdészeti szakemberek. Vendégként ezúttal az OEE Székesfehérvári Helyi Csoportjából Sebestyén János erdőmérnök vezetésével, és a Soproni Egyetem Erdőmérnöki Karának diákjai közül csatlakoztak az ünneplőkhöz.

Az Emlékest baráti beszélgetésekkel kezdődött. A vacsora előtti pohárköszöntőt Sulyok Ferenc erdőmérnök, a KEFAG Zrt. vezérigazgatója, az OEE Kecskeméti Helyi Csoportjának elnöke tartotta. A jó hangulatú felvezető vacsora után, szakmáink védőszentjeinek életét, munkásságát és kultuszuknak fejlődését és a mai világban is példamutató helytállását Dánfy László Andor vegyész mérnök, az

OMBKE Fémkohászati Szakosztály Kecskeméti Helyi Szervezetének elnöke ismertette vetített képes előadásában. Szent Hubertusz megtérése, későbbi munkássága és Szent Borbála vértanú halála erős hittel mutat utat a mai kihívások megoldhatósága irányában is. Az erdészek, vadászok, kohászok és a bányászok védőszentjeihez történő imafohászokat a hallgatóság együtt mondta el az ismertetés befejezésekor.

Az Emlékest selmeci típusú szakestélyvel folytatódott. Az elnöki tisztségre Dánfy László vegyész mérnököt, alias Bubut választották meg a résztvevők, aki Major Domusnak Bognár Gábor, alias Pagát erdőmérnököt, Viszhangnak Ugró Sándor, alias Pinokkió erdőmérnököt, Nótafának Kocsis János és Andrési Dániel erdőmérnököt, Konzekvenciának Szabó Lajos erdőmérnököt jelölte ki tisztségviselőkné. A Házirendet Beliczai István, alias Cicvarek erdőmérnök ultra supra veteranissimus hitelesítette.

A 2019. évi szakestély sem múlhatott el centenáriumi megemlékezés nélkül, melyre a Temesvár-Vadászerdői Erdészeti Szakiskola 1919. évi kényszerű Tata-Tóvárosra történt áttelepítése és a M. Kir.

Bányászati és Erdészeti Főiskola Sopron városában történt 1919. évi elhelyezése adott alkalmat. Mindkét jubileumra tartalmas hozzászólásokban emlékeztek vissza. A Komoly Pohár hozzászólás során Sulyok Ferenc, alias Hagyma erdőmérnök a hazai állami erdészet aktuális helyzetéről és a klímaváltozás hatásait elensúlyozó erdőtelepítések szükségességéről, valamint a nemzeti parkok szakembereivel történő együttműködés fontosságáról fejtette ki gondolatait.

Koczka Zoltán erdőmérnök, alias Kocek az ősi Alma Mater 101 éve történt elhagyására emlékezve, Dzsida József *Nincsenek már selmeci diákok* című versét olvasta fel. Számos selmeci nóta és vidám hangulatú felszólalás után az elnök bezárta a szakestélyt, amely a szakok himnuszainak és kedves diákdalok éneklésével ért véget.

Dánfy László Andor, Bognár Gábor
OEE Kecskeméti H. Cs.

Gondolatok az Erdőmérnöki Kar gyakorlati képzéséről

Az Erdőmérnöki Kar gyakorlati képzésének nehézségei, hiányosságai ismertek az egyetem és a szakma számára. A minőségfejlesztési tevékenysége során az egyetem folyamatosan méri a hallgatói elégedettséget – többek között a gyakorlati képzéssel kapcsolatos véleményeket, amelyek pontosan visszatükrözik az évek, évtizedek óta fennálló problémákat.

Az Országos Erdészeti Egyesület koordinálásával, 2017-ben elvégzett primer kutatás során az állami erdőgazdaságok alkalmazásában álló, 2012–2016 között végzett erdőmérnökök (30 fő), valamint a gyakoronoki munkájukat segítő erdőgondnokok, műszaki vezetők és erdészeti igazgatók (21 fő) kérdőíves felméréssel mondtak véleményt. A megkérdezettek miközben az oktatás elméleti részével, a megszerzett tudással általában elégedettek voltak, hiányosságokat tártak fel a gyakorlati képzéssel kapcsolatban. Kevésnek tartották a terepi gyakorlatok mennyiségét és a terepen eltöltött időt, kifogásolták, hogy a pályakezdők az egyetemet elhagyva nincse-

nek tisztában a szakma jogi és adminisztrációs kereteivel.

Az egyetemi és a kari vezetés természetesen folyamatosan keresi a problémák megoldási lehetőségeit. Az előrelépést rendkívül meglehetősen, hogy fiatal és középkorú oktatóinknak szinte kivétel nélkül az egyetem volt az első munkahelye és ritkán van lehetőségük bekapcsolódni üzemi folyamatokba. Ebből adódóan nem rendelkeznek az üzemi munkában (erdészeteknél, erdészeti hatóságnál, üzemtervezés során) megszerzhető gyakorlattal, a szükséges ismereteket ezért nem tudják gyakorlatorientáltan, maradéktalanul átadni. Problémát okoz az erdőgazdálkodásban dolgozók és az egyetemi alkalmazottak közötti jelentős bérkülönbség, az előbbieik javára, ezért reménytelen próbálkozás az egyetemre behozni üzemi gyakorlattal rendelkező kollégát.

E sorok írójaként részletes felmérést végeztem a szomszédos országok és Lengyelország gyakorlati képzésének lehetőségeiről. A vizsgált 10 erdőmérnöki kar közül kilenc gyakorlati képzését saját kezelésben levő tanulmányi erdő segíti,

amelyekben az oktatók és hallgatók egyaránt érdemi szakmai munkát végeznek. A vizsgálat kiterjedt természetesen arra is, hogy a Soproni Egyetem jogelőd intézményeiben a múltban hogyan oldották meg a gyakorlati képzést. Ezért felkérésre, *dr. ifj. Sarkady Sándor* tudományos kutató a Soproni Egyetem Központi Levéltára (SOE KL) iktatott iratanyaga alapján cikktanulmány-sorozatot készített azzal a céllal, hogy bemutassuk a múltbeli gyakorlati képzés előnyeit a jelenlegi helyzethez képest. A cikksorozat rendkívül érdekes visszatekintés, példái a mai szükséges cselekvésekhez is jó irányt mutatnak.

Kérem fogadják a cikktanulmány írásait azzal, hogy az egyetem törekvése egyetértésben a szakmával olyan erdőmérnökök kibocsátása, akik elméleti felkészültség mellett megfelelő gyakorlati kompetenciával és komplex, konvertálható tudással rendelkeznek. A frissen végzettek, a kéhez kapott diplomával így munkahelyükön azonnal helyt tudnak állni.

Prof. dr. Náhlik András
rektor, SOE